

RIKTLINJER

EUROPEISKA CENTRALBANKENS RIKTLINJE (EU) 2017/2335

av den 23 november 2017

om förfarandena för insamling av detaljerad data om krediter och kreditrisker (ECB/2017/38)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA RIKTLINJE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 127.2 och 127.5,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artiklarna 5.1, 12.1 och 14.3, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska centralbankssystemet (ECBS) håller på att skapa en gemensam databas med detaljerad data om krediter ("AnaCredit") som innehåller data om krediter för alla medlemsstater som har euron som valuta. AnaCredit kommer att vara ett stöd för Eurosystemets, ECBS och Europeiska systemrisknämndens (ERSB) när de utför sina uppgifter, inbegripet penningpolitisk analys och penningpolitiska transaktioner, riskhantering, övervakning av den finansiella stabiliteten, politik och forskning för makroprudentiell tillsyn samt banktillsyn.
- (2) Enligt Europeiska centralbankens förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) ⁽¹⁾ ska uppgiftslämnare med hemvist i en rapporterande medlemsstat rapportera referensuppgifter om krediter och motparter till den nationella centralbanken i den medlemsstaten. De nationella centralbankerna i de rapporterande medlemsstaterna ska överföra dessa uppgifter till Europeiska centralbanken (ECB). Det är därför nödvändigt att definiera förfarandena för sådana överföringar i enlighet med de krav som framgår av förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13). Det är nödvändigt att de nationella centralbankerna tillhandahåller referensuppgifter om motparter och, i förekommande fall, registrerar motparter i RIAD-databasen (Register of Institutions and Affiliates Databases), det centrala arkiv som innehåller attribut för enskilda organisatoriska enheter samt olika typer av samband dem emellan, vilket bland annat gör det möjligt att härleda gruppstrukturer utifrån olika definitioner i RIAD på ett tidsnära sätt.
- (3) Därutöver måste de nationella centralbankernas ansvar tydligt allokeras för att till ECB rapportera referensuppgifter om krediter och motparter för observerade aktörer som är utländska filialer i rapporterande medlemsstater, så att man kan reducera dubbelrapportering och på så sätt säkerställa att effektiva statistiska förfaranden genomförs i hela den statistiska produktionskedjan.
- (4) AnaCredit kan även omfatta kredituppgifter från medlemsstater som inte har euron som valuta men som beslutat att bli en rapporterande medlemsstat genom att införliva bestämmelserna i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) i sin nationella lagstiftning eller på annat sätt införa relevanta rapporteringskrav i enlighet med sin nationella lagstiftning. Dessa medlemsstater får också införliva bestämmelserna i denna riktlinje i sin nationella lagstiftning eller på annat sätt genomföra relevanta åtgärder i enlighet med sin nationella lagstiftning för att säkerställa att de uppfyller tillämpliga krav på att överföra uppgifter till ECB på ett harmoniserat sätt.
- (5) Enligt artikel 24 i Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2014/15 ⁽²⁾, ska de nationella centralbankerna, för att meddela och underhålla alla referensuppgifter som beskriver institutionella enheter eller, i förekommande fall, juridiska enheter och som krävs för statistiska ändamål använda sig av RIAD. Uppgifterna i RIAD används även för att ta fram de officiella förteckningarna över monetära finansinstitut (MFI), investeringsfonder, FVC, institut som är relevanta för betalningsstatistiken samt försäkringsbolag.
- (6) RIAD bör vara det centrala arkivet för referensuppgifter om alla motparter som definieras i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13). För att AnaCredit ska fungera korrekt krävs en unik identifiering av samtliga motparter.

⁽¹⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 2016/867 av den 18 maj 2016 om insamling av detaljerad data om krediter och kreditrisker (ECB/2016/13) (EUT L 144, 1.6.2016, s. 44).

⁽²⁾ Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2014/15 av den 4 april 2014 om monetär och finansiell statistik (EUT L 340, 26.11.2014, s. 1).

- (7) Det är nödvändigt att definiera omfattningen av de uppgifter som ska tillhandahållas i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), enligt vilken de nationella centralbankerna får upprätta eller förbättra återkopplingsprocesser till uppgiftslämnarna med hjälp av en undergrupp av den kreditdata som har samlats in enligt den förordningen. Dessa återkopplingsprocesser kommer att ge uppgiftslämnarna ett bredare underlag för bedömningar av kreditvärdigheten, särskilt hos gränsöverskridande gäldenärer, samt förbättra kreditinstitutens och övriga långivares kreditriskhantering. En återkopplingsprocess kan resultera i att ECBS i ännu högre grad kan bidra till tillsynen av kreditinstitut och det finansiella systemets stabilitet.
- (8) I samarbete med de nationella centralbankerna i de rapporterande medlemsstaterna bör ECB, i ett senare skede, inrätta ett rättsligt ramverk som fastställer detaljerade regler om hur återkopplingsprocessen bör utformas och genomföras. Detta ramverk bör inte förhindra att nationella centralbanker utbyter referensuppgifter om motparter med sina respektive uppgiftslämnare, om detta anses vara nödvändigt för att förbättra rapporteringsförfarandet och bidra till att kvaliteten på referensuppgifterna om motparter i RIAD förbättras.
- (9) Det är nödvändigt att inrätta ett förfarande för att göra tekniska ändringar i bilagorna till denna riktlinje på ett effektivt sätt, förutsatt att sådana ändringar varken medför att den underliggande begreppsramen ändras eller att rapporteringsbördan påverkas. Hänsyn bör tas till de synpunkter som framförs av ECBS statistikkommitté (nedan kallad STK) vid tillämpningen av detta förfarande. De nationella centralbankerna och andra ECBS-kommittéer kan föreslå sådana tekniska ändringar av bilagorna via ECBS statistikkommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

Denna riktlinje innehåller bestämmelser om de nationella centralbankernas skyldigheter att överföra referensuppgifter om krediter och motparter till ECB enligt förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), inklusive de nationella centralbankernas ansvar för att registrera motparter i RIAD samt förfarandet för att överföra sådana uppgifter.

Artikel 2

Definitioner

De termer som används i denna riktlinje har den betydelse som framgår av förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).

I denna riktlinje gäller dessutom följande definitioner:

1. *uppgifter om krediter*: detaljerad data om krediter och data om kreditrisker.
2. *utländsk filial i rapporterande medlemsstat* eller *utländsk filial RMS*: en utländsk filial med hemvist i en rapporterande medlemsstat som är en rättsligt beroende del av ett kreditinstitut med hemvist i en annan rapporterande medlemsstat.
3. *ett företags huvudkontor*: den rättsliga enhet som en utländsk filial är rättsligt beroende av.
4. *inhemsk nationell centralbank*: den nationella centralbanken i den rapporterande medlemsstaten i vilken det kreditinstitut av vilket en utländsk filial är en rättsligt beroende del har sin hemvist.
5. *nationell centralbank i värdlandet*: den nationella centralbanken i den rapporterande medlemsstaten där en utländsk filial har sin hemvist.
6. *RIAD-kod*: en unik identifikationskod för varje motpart som används vid rapporteringen från de nationella centralbankerna till ECB.
7. *behörig nationell centralbank*: när det gäller att definiera roller och ansvarsområden avseende referensuppgifter om motparter, den nationella centralbanken i den rapporterande medlemsstaten där motparten har sin hemvist. ECB är den behöriga nationella centralbanken för sådana motparter som inte har sin hemvist i någon rapporterande medlemsstat.

8. *ursprunglig nationell centralbank*: när det gäller att definiera roller och ansvarsområden avseende referensuppgifter om motparter, den nationella centralbanken i den rapporterande medlemsstaten som rapporterar referensuppgifter till ECB om motparter med hemvist i en annan medlemsstat.
9. *utgående uppgifter*: uppgifter som skapas av ECB inom ramen för referensuppgifter om krediter och motparter.
10. *regler för kvalitetssäkring* eller *DQM*: att säkerställa, verifiera och underhålla kvaliteten på utgående uppgifter med hjälp av DQM-mål, DQM-indikatorer och DQM-trösklar.
11. *DQM-mål*: ett mål för att bedöma kvaliteten på utgående uppgifter.
12. *DQM-indikator*: en statistisk indikator som mäter i vilken utsträckning ett visst DQM-mål har uppnåtts.
13. *DQM-tröskel*: miniminivån på det verifieringsarbete som ska utföras för att uppfylla DQM-reglerna för ett DQM-mål.

KAPITEL II

DE NATIONELLA CENTRALBANKERNAS RAPPORTERINGSSKYLDIGHETER AVSEENDE REFERENSUPPGIFTER OM KREDITER OCH MOTPARTER

Artikel 3

De nationella centralbankernas allmänna rapporteringsskyldigheter avseende referensuppgifter om krediter och motparter

De nationella centralbankerna ska sammanställa och till ECB rapportera referensuppgifter om krediter och motparter i enlighet med de ordningar som framgår av bilagorna I–IV i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), med beaktande av de nationella centralbankernas möjligheter att bevilja undantag eller medge reducerad rapporteringsfrekvens i enlighet med artikel 16 i den förordningen.

Artikel 4

De nationella centralbankernas specifika rapporteringsskyldigheter, frekvens och tidsfrister

1. De nationella centralbankerna ska till ECB överföra referensuppgifter om krediter och motparter som samlats in i enlighet med förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) enligt vad som framgår av artikel 13.4–13.8 i den förordningen.
2. De nationella centralbankerna ska identifiera varje kreditdataattribut som är
 - a) ej tillämpligt: detta avser dataattribut som inte gäller för det instrument, skydd eller den motpart som det hänvisar till, eller
 - b) ej nödvändigt: detta avser dataattribut som antingen uttryckligen anges som information som inte behöver rapporteras i enlighet med förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), eller som den nationella centralbanken har beslutat att inte samla in i enlighet med den förordningen.
3. För varje referensdatum för rapportering ska de nationella centralbankerna säkerställa att alla relevanta motparter är registrerade i RIAD, och har referensuppgifter om motparter som är giltiga på det referensdatumet. Trots att samma överföringsdatum gäller för både referensuppgifter om krediter och motparter i enlighet med artikel 13.8 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), ska de nationella centralbankerna vidta rimliga ansträngningar för att tillhandahålla referensuppgifter om motparter och, i tillämpliga fall, registrera motparten i RIAD minst en dag innan de relevanta uppgifterna om krediter överförs.

Artikel 5

Faktisk rapporterande population

1. De nationella centralbankerna ska identifiera och granska den faktiska rapporterande populationen utifrån
 - a) definitionen av "faktisk rapporterande population" i artikel 3 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13),

- b) de undantag som de nationella centralbankerna beviljat med stöd av artikel 16 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), med beaktande av alla utestående lånebelopp till alla sektorer som rapporteras till de nationella centralbankerna för utgången av december avseende föregående kalenderår enligt Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) ⁽¹⁾,
- c) information som uppgiftslämnare tillhandahåller den nationella centralbanken om fusioner, uppdelningar eller omorganisationer som kan påverka fullgörandet av deras skyldigheter på statistikområdet,
- d) alla arrangemang som de relevanta nationella centralbankerna vidtagit för att undvika dubbelrapportering för utländska filialer i enlighet med artiklarna 6.3 och 16.3 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13),
- e) alla arrangemang som de relevanta nationella centralbankerna vidtagit för att fördela ansvaret avseende utländska filialer i rapporterande medlemsstater i enlighet med artikel 6 i denna riktlinje.

2. Utan att det påverkar inkluderingen i den faktiska rapporterande populationen av nya uppgiftslämnare som etablerats i rapporterande medlemsstater efter den första rapporteringen enligt förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), ska de nationella centralbankerna kontrollera att villkoren enligt artikel 16 i den förordningen uppfylls för att bevilja eller återkalla eventuella undantag. De nationella centralbankerna ska genomföra detta under det första kvartalet varje år, med utgångspunkt i statusen för den faktiska rapporterande populationen under december föregående år. De nationella centralbankerna får besluta att skjuta upp detta till första kvartalet 2021.

3. För varje referensdatum för rapportering ska de nationella centralbankerna säkerställa att följande motparter är registrerade i RIAD:

- a) Uppgiftslämnare i enlighet med artikel 1.8 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), med hemvist i samma rapporterande medlemsstat som den nationella centralbanken.
- b) Observerade aktörer som är utländska filialer till uppgiftslämnare som avses i punkt a i enlighet med artikel 1.9 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).
- c) företags huvudkontor för observerade aktörer som avses i punkt b.

De nationella centralbankerna ska registrera dessa motparter så snart de uppfyller kriterierna för att bli i) en uppgiftslämnare, ii) en observerad aktör, eller iii) ett företags huvudkontor för en observerad aktör, och alltid innan referensdatum för första rapporteringen efter vilket de uppfyller kriterierna för att bli sådana motparter.

4. För varje referensdatum för rapportering ska de nationella centralbankerna säkerställa att följande information är registrerad för varje observerad aktör:

- a) Förhållandet mellan den observerade aktören och den rättsliga enhet som den observerade aktören är en del av.
- b) Det referensdatum då den observerade aktören ska rapportera information till AnaCredit.
- c) Alla gällande undantag genom att ange huruvida
 - i) ett undantag har beviljats i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13),
 - ii) ett undantag omfattar vissa eller alla rapporteringskrav som framgår av artikel 16.1 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), eller
 - iii) ett undantag har beviljats för utländska filialer utifrån ett arrangemang mellan de relevanta nationella centralbankerna för att undvika dubbelrapportering i enlighet med artiklarna 6.3 och 16.3 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).
- d) Bekräftelse huruvida den nationella centralbanken har beslutat att inte samla in information i enlighet med artikel 6.4 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).
- e) Bekräftelse huruvida skyldigheten att rapportera uppgifter om krediter endast är kvartalsvis i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).
- f) Bekräftelse huruvida den observerade aktören bara behöver rapportera uppgifter om motpartsrisk kvartalsvis i enlighet med mall 2 i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).

5. Den inhemska nationella centralbanken ska i RIAD registrera beslutet att inte samla in, eller att endast delvis samla in, de dataattribut som framgår av mall 1 i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) för en utländsk filial från den rättsliga enhet som den är en del av, om sådana instrument innehas eller administreras av en utländsk filial med hemvist i en annan rapporterande medlemsstat i enlighet med artikel 6.3 a i den förordningen.

⁽¹⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 1071/2013 av den 24 september 2013 om de monetära finansinstitutens balansräkningar (ECB/2013/33) (EUT L 297, 7.11.2013, s. 1).

6. Den nationella centralbanken i värdlandet ska i RIAD registrera beslutet att inte samla in, eller att endast delvis samla in, de dataattribut som framgår av mall 2 i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) från en utländsk filial som är en del av en rättslig enhet med hemvist i en annan rapporterande medlemsstat i enlighet med artikel 6.3 b i den förordningen.

7. Den relevanta nationella centralbanken ska informera ECB om de förfaranden som planeras enligt artikel 15 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) för att uppfylla de statistiska rapporteringskraven enligt den förordningen om det sker en fusion, uppdelning eller annan omorganisation som involverar en eller flera uppgiftslämnare som kan påverka fullgörandet av dessa uppgiftslämnares rapporteringsskyldigheter avseende statistik.

Artikel 6

Ansvarsfördelning avseende utländska filialer i rapporterande medlemsstater

1. I de fall då både en rättslig enhet och någon av dess utländska filialer har hemvist i olika rapporterande medlemsstater ska de nationella centralbankerna vidta rimliga ansträngningar för att undvika dubbelrapportering av samma uppgifter i enlighet med artikel 6.3 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) genom att samordna insamlingen av de dataattribut som anges i mallarna 1 och 2 i bilaga I till den förordningen från respektive uppgiftslämnare och dess utländska filialer.

2. Av bilaga II till den här riktlinjen framgår ansvarsfördelning för nationella centralbanker som rapporterar referensuppgifter om krediter och motparter för utländska filialer i rapporterande medlemsstater till ECB, med beaktande av de undantag som beviljats uppgiftslämnarna.

3. Den inhemska nationella centralbanken och den nationella centralbanken i värdlandet som samlar in uppgifter från utländska filialer i rapporterande medlemsstater får avtala om en annan ansvarsfördelning för rapporteringen av referensuppgifter om krediter och motparter till ECB, som gäller i stället för den ansvarsfördelning som framgår av bilaga II till denna riktlinje, med beaktande av punkt 4. I enlighet med sådana arrangemang ska den inhemska nationella centralbanken eller den nationella centralbanken i värdlandet informera ECB och i RIAD registrera följande information:

- a) Vilken nationell centralbank som ansvarar för att den information som framgår av mall 1 i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) överförs till ECB, och
- b) vilken nationell centralbank som ansvarar för att den information som framgår av mall 2 i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) överförs till ECB.

Båda nationella centralbanker ska i RIAD registrera motsvarande referensuppgifter om motparter.

4. Ett arrangemang om att frångå ansvarsfördelningen avseende överföringen av mallarna 1 och 2 i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) får inte resultera i att mindre uppgifter om krediter överförs till ECB jämfört med de arrangemang som anges i bilaga II, utan att detta föregriper en nationell centralbanks beslut att inte samla in specifika dataattribut i enlighet med artikel 7 i den förordningen.

5. Om det finns ett avtal mellan två relevanta nationella centralbanker enligt artikel 6.3 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) som innebär att endast en av dem samlar in och överför alla uppgifterna (mallarna 1 och 2) från en utländsk filial i rapporterande medlemsstater till ECB,

- a) får den nationella centralbank som inte överför uppgifter till ECB välja att inte samla in uppgifter från denna utländska filial i rapporterande medlemsstater i enlighet med artiklarna 8.5 och 16.3 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) för att undvika dubbelrapportering, och
- b) ECB ska översända de uppgifter som överförs avseende den utländska filialen i rapporterande medlemsstater till den nationella centralbank som inte överfört uppgifter till ECB i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).

Artikel 7

Övergångsbestämmelser avseende överföringen av referensuppgifter om krediter och motparter

1. Om nationella centralbanker, i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), väljer att skjuta fram den första överföringen av uppgifter om krediter till ECB som avser alla referensdatum för rapportering före den 1 februari 2019, ska den första överföringen ske senast den 31 mars 2019.

2. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 2.2 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) får en nationell centralbank, som använder sig av övergångsbestämmelsen avseende uppgifter om krediter som avses i punkt 1, skjuta fram den första överföringen av referensuppgifter om motparter till ECB förutsatt att den överför dessa uppgifter till ECB senast sex månader innan den för första gången rapporterar uppgifter om krediter, dock senast den 30 september 2018.

3. Utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 19 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), ska de nationella centralbankerna registrera sina beslut att skjuta fram den första överföringen av uppgifter om krediter till ECB i RIAD senast den 30 juni 2018. Om nationella centralbanker behöver skjuta fram den första överföringen kan denna information uppdateras före den första rapporteringen av referensuppgifter om krediter och motparter.

4. Vad beträffar den första rapporteringen av månads- och kvartalsvis uppgifter om krediter, ska de nationella centralbankerna informera ECB senast den 31 mars 2018 om sitt respektive urval av den faktiska uppgiftslämnande populationen genom att registrera denna information i RIAD.

KAPITEL III

SÄRSKILDA RAPPORTERINGSSKYLDIGHETER AVSEENDE REFERENSUPPGIFTER OM MOTPARTER I RIAD

Artikel 8

Identifiering av motparter i RIAD

1. Med beaktande av de villkor som framgår av denna riktlinje ska de nationella centralbankerna identifiera varje motpart vars uppgifter de rapporterar, båda inhemska och utländska, utifrån dess unika RIAD-kod.

2. De nationella centralbankerna ska vidta alla möjliga åtgärder för att identifiera relevanta motparter på ett korrekt sätt i RIAD, och hänvisa till sådana motparter med hjälp av deras RIAD-kod, oavsett i vilket land motparten har sin hemvist. Detta gäller även när en nationell centralbank endast använder mall 2 i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) för att samla in och till ECB överföra uppgifter om krediter och referensuppgifter om motparter i fall där en annan nationell centralbank använder mall 1 i bilaga I till den förordningen för att samla in och överföra uppgifter avseende samma motpart, och om delvisa undantag beviljas uppgiftslämnarna.

3. De nationella centralbankerna ska konsekvent använda rätt RIAD-kod när de hänvisar till en motpart, och de ska uppdatera koderna om det sker någon förändring, t.ex. om den behöriga nationella centralbanken ersätter en tillfällig kod med en officiell RIAD-kod.

4. De nationella centralbankerna får kräva att uppgiftslämnarna använder en särskild uppsättning motparts-ID. Enligt bilaga IV till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) får den relevanta nationella centralbanken tillåta uppgiftslämnarna att använda egna motparts-ID för att hänvisa till motparter vid den första överföringen. I sådana fall ska den nationella centralbanken som använder mall 1 i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) för att samla in referensuppgifter om krediter och motparter skapa länkar mellan de olika ID-koderna som uppgiftslämnarna använt för att hänvisa till samma motpart och motsvarande RIAD-kod, som sedan ska användas vid den andra överföringen.

5. De nationella centralbankerna ska säkerställa att alla motparter som kopplats samman med instrument som rapporterats till AnaCredit, oavsett roll och i vilket land motparten har sin hemvist, är registrerade i RIAD på det relevanta referensdatumet för rapporteringen. De nationella centralbankerna ska vidta rimliga ansträngningar för att registrera en ny motpart i RIAD minst en dag innan de överför uppgifter om kreditinstrument till vilka motparten är kopplad till ECB.

Artikel 9

Överföring av referensuppgifter om motparter till RIAD

1. De nationella centralbankerna ska rapportera referensuppgifter om motparter till ECB i enlighet med den uppsättning referensuppgifter om motparter som framgår av mall 1 i bilaga I och tabellerna 2 och 3 i bilaga III till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).

2. De nationella centralbankerna kan få referensuppgifter om motparter, inklusive ID-koder, från respektive uppgiftslämnare eller via samförståndsavtal som ingåtts med nationella statistikmyndigheter, nationella behöriga myndigheter eller andra nationella institutioner, förutsatt att sådan information kan användas för de syften som anges i rådets förordning (EG) nr 2533/98 ⁽¹⁾.

3. De nationella centralbankerna ska uppdatera de referensuppgifter om motparter som de överför till ECB så snart de får kännedom om att ett eller flera dataattribut ändrats. Detta gäller för såväl inhemska som utländska motparter.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2533/98 av den 23 november 1998 om Europeiska centralbankens insamling av statistiska uppgifter (EUT L 318, 27.11.1998, s. 8).

4. Även om de nationella centralbankerna får besluta att inte samla in vissa av de dataattribut som avser referensuppgifter om motparter från individuella uppgiftslämnare, t.ex. om attributet anges som "N" i tabellerna 2 och 3 i bilaga III till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), ska de nationella centralbankerna alltid rapportera en LEI-kod (Legal Entity Identifier) till RIAD, oavsett roll och i vilket land motparten har sin hemvist. Om motparten saknar LEI-kod, ska de nationella centralbankerna rapportera en nationell ID-kod från förteckningen över nationella ID-koder som publiceras på ECB:s webbplats som bilaga till rapporteringsanvisningarna för AnaCredit.

5. Utöver de obligatoriska identifieringskoderna för enheter som krävs enligt förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), ska de nationella centralbankerna meddela RIAD alla andra nationella identifieringskoder som existerar för en viss motpart, förutsatt att denna information kan användas i enlighet med de sekretessregler som framgår av förordning (EG) nr 2533/98.

6. De nationella centralbankerna behöver inte rapportera någon referensinformation om motparter till RIAD om motparten finns upptagen på förteckningen över internationella organisationer som publiceras på ECB:s webbplats som bilaga till rapporteringsanvisningarna för AnaCredit och uppdateras regelbundet av ECB i samarbete med de nationella centralbankerna. I sådana fall ska de nationella centralbankerna endast använda den korrekta RIAD-koden för att identifiera den internationella organisationen vid överföringen av uppgifter om krediter till ECB. Detta gäller även för motparter i förteckningarna över MFI, utom om motparten är gäldenär i vilket fall de nationella centralbankerna ska uppfylla de allmänna rapporteringskraven för referensuppgifter om motparter.

Artikel 10

De nationella centralbankernas ansvar för att identifiera inhemska motparter som är registrerade i RIAD

1. De nationella centralbankerna ansvarar för att alla inhemska motparter kan identifieras entydigt i RIAD, och ska vidta alla möjliga åtgärder för att undvika att två eller flera poster i RIAD hänvisar till samma inhemska motpart.

2. Detaljerad information om vilka steg de nationella centralbankerna ska vidta för att säkerställa att motparter entydigt kan identifieras i RIAD och hur referensuppgifterna ska hanteras framgår av bilaga I.

3. När en inhemsk motpart registrerats i RIAD med hjälp av en tillfällig RIAD-kod ska den behöriga nationella centralbanken, senast den sista arbetsdagen i den andra månaden efter dagen för mottagandet av förteckningen över möjliga dubletter från den centrala identifieringstjänsten, granska huruvida den nya tillfälliga motparten är en dublett av en existerande inhemsk motpart eller en helt ny motpart. Om det rör sig om en dublett ska den behöriga nationella centralbanken från förteckningen välja ut en träff, och på så sätt ogiltigförklara ("frysa") den nya tillfälliga motparten och i stället koppla denne samman med motsvarande existerande inhemsk motpart ("levande" motpart). Om det inte rör sig om någon dublett ska den behöriga nationella centralbanken tilldela den nya tillfälliga motparten en officiell RIAD-kod.

4. Vid granskningen av dubletter ska de nationella centralbankerna först granska de nya tillfälliga inhemska motparterna med störst exponeringar enligt de uppgifter om krediter som rapporteras till ECB.

5. De nationella centralbankerna ska använda all tillgänglig information på nationell nivå för att i möjligaste mån säkerställa att den referensinformation om inhemska motparter som registreras i RIAD är fullständiga, korrekta och aktuella. För detta ändamål ska de nationella centralbankerna granska alla tillförlitliga informationskällor förutsatt att denna information kan användas i enlighet med de sekretessregler som framgår av förordning (EG) nr 2533/98, med målet att den referensinformation som registreras i RIAD om alla relevanta motparter är av bästa möjliga kvalitet.

6. Vad gäller motparter med hemvist i ett land för vilket det saknas en behörig nationell centralbank som tillhandahåller referensuppgifter om motparter, ska ECB tillhandahålla unik identifiering och referensuppgifter för sådana motparter, baserat på tillgänglig information och en rimlig arbetsinsats, utifrån de steg som ska vidtas av "behörig NCB/ECB" i bilaga I till den här riktlinjen. I detta arbete ska ECB först granska de motparter med störst exponeringar enligt den information som finns i AnaCredit.

7. För varje motpart beräknar RIAD värdet på en post för varje dataattribut utifrån fördefinierade beräkningsmodeller som prioriterar alla olika möjliga källor. Om de normala beräkningsmodellerna (rangordning av olika källor) som definieras av ECB anses olämpliga, ska de nationella centralbankerna definiera och skriftligen informera ECB om de beräkningsmodeller som ska tillämpas i RIAD för att beräkna värdet på referensuppgifterna för alla inhemska motparter. Den behöriga nationella centralbanken får ange olika metoder för varje dataattribut som avser referensuppgifter om motparter och får vid behov ändra metoden.

8. De nationella centralbankerna ska säkerställa att förteckningarna över nationella ID-koder och rättslig form som publiceras på ECB:s webbplats som bilaga till rapporteringsanvisningarna för AnaCredit hålls uppdaterade för respektive medlemsstat. De nationella centralbankerna ska skriftligen och i god tid underrätta ECB om eventuella ändringar som de anser vara nödvändiga.

KAPITEL IV

FÖRFARANDE OCH STANDARDER FÖR ÖVERFÖRING TILL RIAD

Artikel 11

Hur RIAD-koder tilldelas

1. När den första registreringen görs i RIAD ska de nationella centralbankerna tilldela varje inhemsk motpart en officiell RIAD-kod och tilldela utländska motparter en tillfällig RIAD-kod till, i gällande format.
2. De nationella centralbankerna ska säkerställa att de RIAD-koder som de tilldelar inhemska och utländska motparter är exklusiva, dvs. att koderna inte är associerade med fler än en motpart, och att koderna inte ändras över tiden.
3. De nationella centralbankerna ansvarar för att alla inhemska motparter som initialt registrerats i RIAD med en tillfällig RIAD-kod av en ursprunglig nationell centralbank eller ECB tilldelas en officiell RIAD-kod.
4. ECB ska underrätta nationella centralbanker i rapporterade medlemsstater om RIAD-koden för en motpart ändras, oavsett i vilket land motparten har sin hemvist. De nationella centralbankerna ska använda den aktuella RIAD-koden för alla motparter fr.o.m. den dag då påföljande referensuppgifter om krediter och motparter översänds.

Artikel 12

Överföringsstandarder för RIAD

1. De nationella centralbankerna ska överföra referensuppgifter om motparter till ECB via RIAD. Varje reguljär överföring av information ska ske i form av en uppladdning av filer via ECBS-standardmetod. För mindre volymer får de nationella centralbankerna även behandla meddelanden om mottagningsbekräftelse eller uppdatera attribut online.
2. För att minimera driftsfel och säkerställa tillförlitlighet och överensstämmelse för de uppdateringar som rapporteras till RIAD, ska de nationella centralbankerna utföra verifieringskontroller enligt relevanta specifikationer för datautbyte innan uppgifter överförs till ECB.

Artikel 13

Bekräftelse av mottagande och felmeddelanden

1. När ECB tar emot uppdateringar ska den genast utföra kontroller för att validera kvaliteten på den lämnade informationen.
2. Enligt artikel 24.5 i riktlinje ECB/2014/15 ska ECB skicka de nationella centralbankerna
 - a) en mottagningsbekräftelse som innehåller kortfattad information om uppdateringarna som har behandlats och som framgångsrikt genomförts i det relevanta datasetet, och/eller
 - b) ett felmeddelande som innehåller detaljerad information om uppdateringarna och de valideringskontroller som misslyckats.
3. De nationella centralbankerna ska vidta åtgärder för att snarast överföra rättad information.

Artikel 14

Den första överföringen av referensuppgifter om motparter till RIAD

1. De nationella centralbankerna ska överföra en första uppsättning referensuppgifter om motparter till ECB senast sex månader innan den första överföringen av uppgifter om krediter i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) och ska vidta rimliga ansträngningar för att göra detta före utgången av den relevanta tidsfristen som framgår av artikel 7.2 i denna riktlinje.
2. Vad gäller innehållet i den första överföringen av referensuppgifter om motparter enligt punkt 1, ska de nationella centralbankerna som ett minimum överföra referensuppgifter om motparter som, utifrån existerande information, rimligen kan anses vara relevant.

3. Samma gemensamma minimistandarder för överföring, noggrannhet och begreppsmässig överensstämmelse och revidering som framgår av bilaga V till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) ska tillämpas på den första överföringen av referensuppgifter om motparter till ECB enligt punkt 1.

4. I tillämpliga fall ska den första uppsättningen referensuppgifter om motparter som de nationella centralbankerna ska rapportera omfatta följande dataattribut:

- a) motparts-ID (RIAD-kod),
- b) LEI-kod,
- c) om LEI-kod saknas: en nationell ID-kod från förteckningen över nationella ID-koder som publiceras på ECB:s webbplats och som består av två variabler – typ av ID-kod (eller i förekommande fall en beskrivning) samt respektive kod (utom om typ av ID-kod är "ej tillämpligt"),
- d) namn,
- e) adress: land,
- f) adress: ort,
- g) adress: gatunamn,
- h) rättslig form,
- i) institutionell sektor.

5. Den faktiska förteckningen över dataattribut avseende referensuppgifter som de nationella centralbankerna ska tillhandahålla för varje motpart vid den första överföringen av referensuppgifter om motparter till RIAD kan variera beroende på vilka av de olika attributen är tillämpliga på motpartens specifika roll och kategori enligt vad som framgår av tabellerna 2 och 3 i bilaga III till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).

KAPITEL V

DE NATIONELLA CENTRALBANKERNAS INSAMLING AV REFERENSUPPGIFTER OM KREDITER OCH MOTPARTER

Artikel 15

Undantag och reducerad rapporteringsfrekvens

1. När de nationella centralbankerna, inom ramen för artikel 16.1 och 16.2 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), beräknar alla utestående lånebelopp till alla sektorer enligt förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) av alla uppgiftslämnare med hemvist i den rapporterande medlemsstaten, ska de endast beakta det totala utestående lånebeloppet för alla uppgiftslämnare som ingår i den faktiska rapporterande populationen enligt artikel 3.1 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), inklusive det totala utestående lånebeloppet för alla uppgiftslämnare som beviljats ett undantag. Detta innebär alltså att en nationell centralbank inte ska beakta det totala utestående lånebeloppet för utländska filialer utan hemvist i den rapporterande medlemsstaten.

2. När de nationella centralbankerna, inom ramen för artikel 16.2 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), tillåter små uppgiftslämnare att rapportera uppgifter om krediter som avser referensdatum för rapportering före den 1 januari 2021 kvartalsvis i stället för månadsvis, ska de beakta det samlade bidraget från

- a) de små uppgiftslämnare som beviljats ett undantag enligt artikel 16.1 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), och
- b) de uppgiftslämnare som tillåts rapportera uppgifter kvartalsvis i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13),

till det sammanlagda utestående lånebeloppet som rapporteras enligt förordning (EU) nr 1071/2013 (ECB/2013/33) av alla uppgiftslämnare med hemvist i den rapporterande medlemsstaten, och säkerställa att dessa bidrag inte överstiger 4 procent.

3. Enligt artiklarna 6.3 och 16.3 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) får en relevant nationell centralbank bevilja uppgiftslämnare som är utländska filialer i rapporterande medlemsstater undantag i den utsträckning som de nationella centralbankerna från andra källor erhåller sådana aktuella och högkvalitativa uppgifter som krävs enligt artikel 14.3 i den förordningen. De nationella centralbankernas rätt att bevilja sådana undantag är villkorad till en samordning mellan de relevanta nationella centralbankerna utifrån arrangemang som vidtas för att undvika dubbelrapportering i enlighet med artikel 6 i denna riktlinje. För att undvika osäkerhet ska alltså varje uppgiftslämnare som beviljas ett undantag enligt artikel 16.3 inte klassas som en liten uppgiftslämnare som beviljats ett undantag enligt artikel 16.1 eller som en liten uppgiftslämnare som får rapportera kvartalsvis eller månadsvis enligt artikel 16.2.

4. När de relevanta nationella centralbankerna utöver sina befogenheter enligt artikel 16.1 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) får den relevanta nationella centralbanken bevilja små uppgiftslämnare undantag som omfattar vissa eller alla rapporteringskrav, inbegripet sådana som uteslutande gäller för specifika observerade aktörer som utgör en del av en uppgiftslämnare som är en rättslig enhet.

Artikel 16

Samarbete med behöriga myndigheter

1. Om alla eller delar av uppgifterna som avses i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) kan erhållas från andra behöriga myndigheter än de nationella centralbankerna, och dessa uppgifter kan användas i sådan utsträckning och för de syften som anges i rådets förordning (EG) nr 2533/98, får de nationella centralbankerna upprätta lämpliga samarbetsformer med dessa myndigheter för att säkerställa en varaktig struktur för att ta emot dessa uppgifter.

2. De nationella centralbankerna ska säkerställa att de uppgifter som avses i punkt 1 uppfyller de villkor som fastställs i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) innan de överförs till ECB.

KAPITEL VI

REGLER FÖR KVALITETSSÄKRING

Artikel 17

Överföringsstandarder i ESCB-Net

1. De nationella centralbankerna ska använda ESCB-Net som tillhandahålls av ECBS för elektronisk överföring av referensuppgifter om krediter och motparter som ECB behöver. De nationella centralbankerna ska ställa uppgifterna till ECB:s förfogande i enlighet med SDMX ⁽¹⁾ rapporteringsstandarder som fastställs separat.

2. Om ECB samtycker får de nationella centralbankerna använda andra sätt för att överföra referensuppgifter om krediter och motparter.

Artikel 18

Regler för kvalitetssäkring

1. Utan att det påverkar ECB:s rättigheter i fråga om kontroll enligt förordning (EG) nr 2533/98 och förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), ska de nationella centralbankerna övervaka och säkerställa kvaliteten och tillförlitligheten på de referensuppgifter om krediter och motparter som översänds till ECB och ha ett nära samarbete med ECB som ett led i den övergripande kvalitetssäkringen av uppgifter.

2. De nationella centralbankerna ska fastställa de villkor som leder till att uppgifter från uppgiftslämnarna avvisas.

3. De nationella centralbankerna ska granska de observerade aktörer för vilka information har avvisats och vilka framsteg som görs från en rapporteringsperiod till nästa. De nationella centralbankerna ska informera ECB om resultaten av denna granskning.

4. De nationella centralbankerna ska säkerställa, verifiera och underhålla kvaliteten på referensuppgifter om krediter och motparter för att säkerställa i) kvaliteten på aggregerade utgående uppgifter, ii) konsistensen för referensuppgifter om krediter och motparter samt iii) konsistensen med annan statistik. Innan referensuppgifter om krediter och motparter överförs till ECB ska de nationella centralbankerna verifiera att

a) de filer som överförs till ECB överensstämmer med de tekniska specifikationerna för överföringar till ECB,

b) varje post identifieras unikt,

c) ID-koden för respektive avtal är unik för varje avtal som genererar kreditrisk hos samma observerade aktör och att denna ID-kod inte återanvänds för att identifiera ett annat avtal hos samma observerade aktör,

d) varje instrument-ID är unikt för varje avtal hos samma observerade aktör, och att denna ID-kod inte återanvänds för att identifiera ett annat instrument för samma avtal och samma observerade aktör,

e) ID-koden för skydd är unik för varje skydd som erhållits av samma observerade aktör och att denna ID-kod inte återanvänds för att identifiera ett annat skydd hos samma observerade aktör,

⁽¹⁾ Statistical Data and Metadata eXchange.

- f) de referensuppgifter om krediter och motparter som ska överföras är konsekventa och fullständiga,
- g) alla motparter är kopplade till instrument som är registrerade i RIAD-systemet och hänvisas till med hjälp av motsvarande motparts-ID (RIAD-kod) baserat på den information som tillhandahålls av uppgiftslämnarna.
5. Innan uppgifter om krediter överförs till ECB ska de nationella centralbanker som överför mall 1 eller mall 2 i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) verifiera och säkerställa att, för varje instrument som ska rapporteras för varje motpart kopplad till det instrumentet, den nödvändiga motpartens referensuppgifter för alla motparter är registrerade i RIAD.
6. De referensuppgifter om krediter och motparter som de nationella centralbankerna överför ska stämma överens med uppgifterna i nationella databaser som är resultatet av eventuella kvalitetssäkringsåtgärder som vidtagits på nationell nivå.
7. Om uppgifter om krediter överförs av två nationella centralbanker för observerade aktörer som är utländska filialer i rapporterande medlemsstater i enlighet med artikel 6, ansvarar varje nationell centralbank för kvaliteten på de uppgifter som den rapporterar. Om två nationella centralbanker ingår ett arrangemang för delat ansvar för sekundär rapportering ska de relevanta nationella centralbankerna säkerställa att de referensuppgifter om krediter och motparter som rapporteras av den ena nationella centralbanken är konsistenta med de uppgifter som den andra relevanta nationella centralbanken rapporterar. För detta ändamål och efter det att informationen förts in i AnaCredit, ska ECB skicka den information som översänts till de relevanta nationella centralbankerna för att säkerställa att de referensuppgifter om krediter och motparter som rapporteras till var och en av dem är konsistenta.
8. De nationella centralbankerna ska säkerställa konsistensen och tillförlitligheten av referensuppgifterna om krediter och motparter genom att jämföra dem med andra dataset som samlas in på nationell nivå enligt nationell rätt eller unionsrätt och vid den tidpunkt då de är tillgängliga. De nationella centralbankerna ska beakta skillnader i metod och aktualitet avseende de dataset som används för bedöma kvaliteten på uppgifterna i AnaCredit.
9. För varje överföring av uppgifter om krediter avseende en observerad aktör, referensdatum för rapportering och typ av rapportering, dvs. månadsvisa dataattribut i mallarna 1 och 2 i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), och kvartalsvisa dataattribut i mall 2 i bilaga I till den förordningen, ska AnaCredit skicka ett automatiskt meddelande om mottagningsbekräftelse till den nationell centralbank som överfört informationen av vilket det framgår huruvida filen har laddats eller avvisats av systemet. I det senare fallet ska meddelandet ange orsaken till att filen avvisats.
10. ECB ska i nära samarbete med de nationella centralbankerna bedöma referensuppgifterna om krediter och motparter med hjälp av valideringskontroller. Kontrollen ska ske inom givna tidsramar. ECB och de nationella centralbankerna får tillsammans samordna kvalitetssäkringen av uppgifter med beaktande av de avsevärda diskrepanser som finns mellan DQM-indikatorer och DQM-mål både på nationell nivå och på euroområdesnivå.
11. För varje överföring av uppgifter om krediter avseende en observerad aktör, referensdatum för rapportering och typ av rapportering som laddas upp i AnaCredit ska ett meddelande om mottagningsbekräftelse automatiskt skickas via AnaCredit med resultaten av valideringskontrollerna. Av meddelandet ska det framgå vilka uppgifter som inte uppfyllde kraven i AnaCredits valideringskontroller och vilken valideringskontroll som genererade felet.
12. Om den observerade aktören är en utländsk filial i rapporterande medlemsstat, och två nationella centralbanker rapporterar information om den observerade aktören
- a) ska de meddelanden som framgår av punkt 11 skickas till de två relevanta nationella centralbankerna, och
- b) varje nationell centralbank ansvarar för kvaliteten på de uppgifter som inkluderats i mallen. Varje nationell centralbank ansvarar för de valideringskontroller som verifierar konsistensen och tillförlitligheten på den information som rapporteras i mallarna 1 och 2 i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13) överförs till ECB. För detta ändamål ska varje nationell centralbank säkerställa att den information för vilken den ansvarar och som rapporteras i mallen är korrekt.
13. De nationella centralbankerna ska upprätta och granska nödvändiga mekanismer för att uppgiftslämnarna ska kunna revidera och rätta referensuppgifter om krediter och motparter som rapporterats men som inte uppfyller kraven i AnaCredits valideringskontroller, så att de nationella centralbankerna snabbt kan tillhandahålla tillgängliga revideringar.
14. För att övervaka genomförandet av lämpliga förfaranden för insamling, kontroll, bearbetning och spridning av information som säkerställer de insamlade uppgifternas kvalitet, ska ECB och de nationella centralbankerna vartannat år lämna en kvalitetsrapport till ECB-rådet. Kvalitetsrapporten ska omfatta referensuppgifterna om både krediter och motparter och ska även informera om de metoder och förfaranden som de nationella centralbankerna använder för en unik identifiering av inhemska motparter. Den första kvalitetsrapporten ska tas fram i december 2020 med september 2020 som referensdatum för rapporteringen.

*Artikel 19***Revideringspolicy**

1. De nationella centralbankerna ska överföra alla revideringar som de erhåller från uppgiftslämnarna så snart dessa har behandlats.
2. De nationella centralbankerna ska skapa rutiner med uppgiftslämnarna som gör det möjligt att revidera sådana uppgifter som identifieras i de meddelanden om mottagningsbekräftelse som avses i artikel 18.11, och som inte uppfyller kraven i AnaCredits valideringskontroller, snabbt kan överföras, senast nästa datum då information för den observerade aktören ska rapporteras.
3. De nationella centralbankerna ska överföra revideringar när som helst efter referensdatumet för rapporteringen.
4. De nationella centralbankerna ska överföra revideringar, om sådana finns, för alla referensperioder.
5. ECB ska automatiskt bearbeta revideringar och spara dem i den gemensamma databasen utan onödigt dröjsmål efter det att de mottagits från nationella centralbanker. ECB ska underrätta de berörda nationella centralbankerna om resultatet av ytterligare kvalitetsbedömning efter ytterligare behandling av revideringarna.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 20***Förenklat ändringsförfarande**

Med beaktande av statistikkommitténs synpunkter får ECB:s direktion göra sådana tekniska ändringar i bilagorna till denna riktlinje som varken ändrar den underliggande begreppsramen eller påverkar rapporteringsbördan för uppgiftslämnarna eller de nationella centralbankerna. Direktionen ska utan otillbörligt dröjsmål informera ECB-rådet om varje sådan ändring.

*Artikel 21***Verkan**

Denna riktlinje får verkan samma dag som den delges de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta.

*Artikel 22***Adressater**

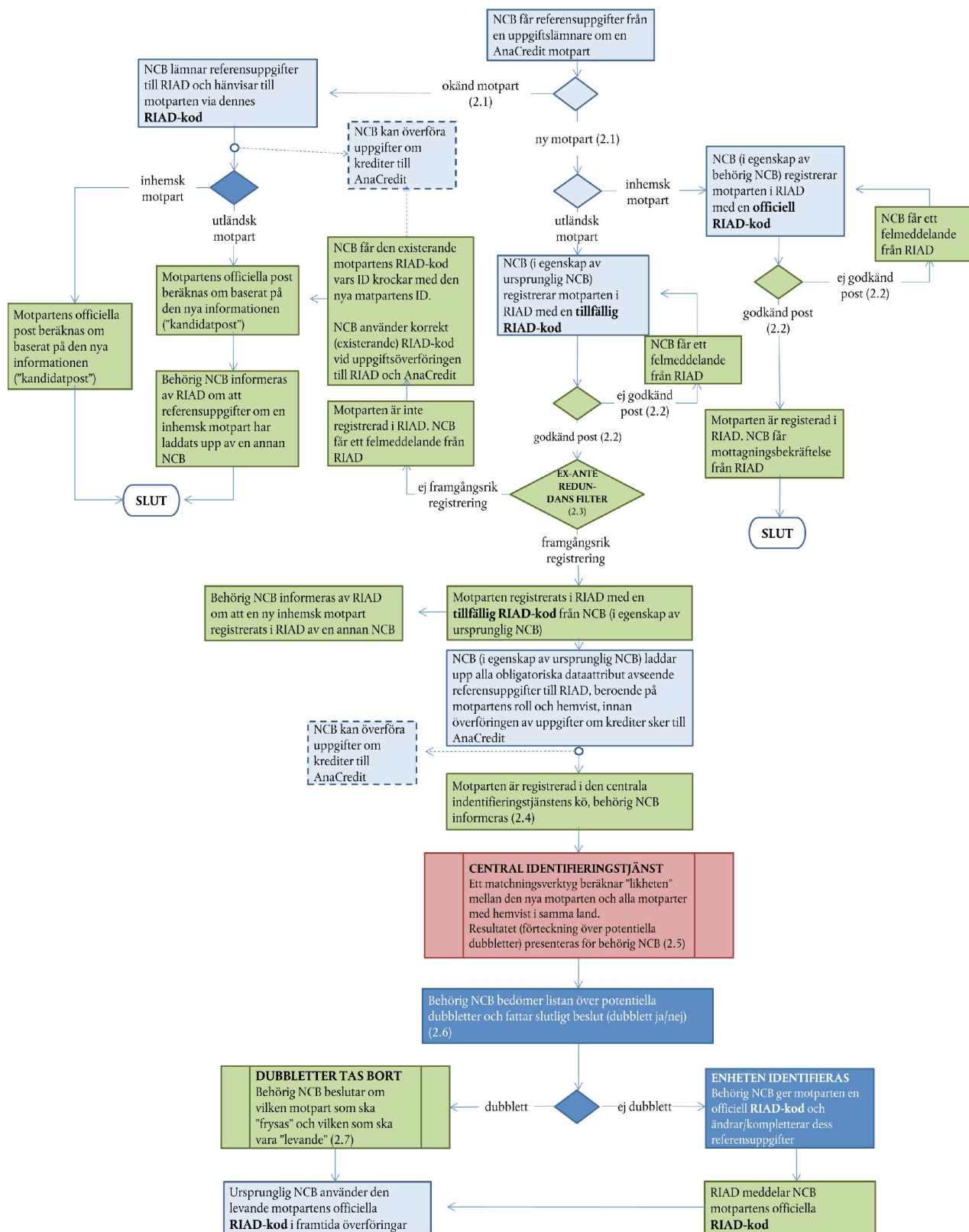
Denna riktlinje riktar sig till alla centralbanker i Eurosystemet.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 23 november 2017.

På ECB-rådets vägnar
Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

BILAGA I

Identifiering och hantering av referensuppgifter avseende motparter i RIAD (Register of Institutions and Affiliates Database)

1. Allmänna antaganden bakom flödesschemat

- 1.1 Det antas att alla nationella centralbanker har ett nationellt dataset för referensuppgifter där motparter (både inhemska och utländska) entydigt kan identifieras och att det inte finns några dubletter på nationell nivå (dvs. den nationella centralbanken har gett dem en unik intern identitetsbeteckning). Detta innebär att även om olika uppgiftslämnare i samma medlemsstat använder olika identifikationskoder för att hänvisa till en motpart i sin kommunikation med den relevanta nationella centralbanken, så kommer den nationella centralbanken i slutänden att säkerställa att dessa olika identifikationskoder kopplas till en unik motpart.
- 1.2 För att undvika dubletter (t.ex. att samma motpart registreras två gånger i det nationella datasetet) samordnar den nationella centralbanken vid behov dessa olika identifikationskoder som uppgiftslämnarna använder i sin rapportering till den nationella centralbanken så de alla kopplas till en unik intern identitetsbeteckning. Vid överföringen av information till RIAD och AnaCredit kommer de nationella centralbankerna vid behov att koppla sina unika interna identitetsbeteckningar till en unik RIAD-kod.

2. Kommentarer till flödesschemat

- 2.1 En "känd" motpart är en motpart som redan är registrerad i RIAD och vars RIAD-kod den inhemska nationella centralbanken känner till.
- 2.2 En ny motpart kan endast registreras i RIAD om ett minimum av dataattributen avseende referensuppgifterna tillhandahålls ("godkänd post") i enlighet med RIAD-kraven.
- 2.3 Man kan inte registrera en ny motpart i RIAD med samma identifikationskod (LEI-kod eller nationell kod) som en existerande motpart.
- 2.4 Varje nationell centralbank får själv fatta beslut om huruvida en inhemsk motpart som registrerats av en annan nationell centralbank är en dublett eller inte också utanför den centrala identifieringstjänsten (CIS), t.ex. utifrån sina egna interna processer (matchningsalgoritm) för detta ändamål.
- 2.5 CIS är en funktion i RIAD som söker efter möjliga dubletter bland existerande motparter med hemvist i samma land via ett "matchningsverktyg" så snart en ny motpart registreras i systemet med en tillfällig RIAD-kod. Motparter som ska bearbetas av matchningsverktyget ställs i en "input kö", och resultaten från matchningsprocessen ackumuleras i en "output-kö" för att sedan presenteras för den behöriga nationella centralbanken (som gör den slutliga bedömningen) via ett automatiserat processflöde.
- 2.6 Den behöriga nationella centralbanken granskar förteckningen över möjliga dubletter från RIAD och väljer ut, för varje motpart med en tillfällig RIAD-kod, en kandidat från förteckningen (träff) eller konstaterar att inget av kandidaterna från listan ska väljas (ingen träff).
- 2.7 När man tar bort dubletter ska den behöriga nationella centralbanken, efter att ha identifierat två motparter som är registrerade i RIAD, besluta om vilken av motparterna som inte ska användas ("frysas") och vilken som ska användas ("levande motpart").

BILAGA II

Ansvarsfördelning avseende utländska filialer i rapporterande medlemsstater

Av tabellen framgår ansvarsfördelning för de nationella centralbankernas rapportering till ECB av referensuppgifter om krediter och motparter avseende observerade aktörer som är utländska filialer i rapporterande medlemsstater utifrån informationen om undantag som beviljats uppgiftslämnarna.

Ansvarsfördelning avseende utländska filialer i rapporterande medlemsstater

Uppgiftslämnare som rapporterar till den inhemska nationella centralbanken						
	Inget undantag	Samla endast in M2	Rapportering per kvartal	Undantag (delvist)	Undantag (fullständigt)	
Uppgiftslämnare som rapporterar till den nationella centralbanken i värdlandet	Inget undantag	Den inhemska nationella centralbanken: M1&M2	Den nationella centralbanken i värdlandet: M1&M2	Den nationella centralbanken i värdlandet: M1&M2	Den nationella centralbanken i värdlandet: M1&M2	Den nationella centralbanken i värdlandet: M1&M2
	Samla endast in M1	Den inhemska nationella centralbanken: M1&M2	Den nationella centralbanken i värdlandet: T1 Den inhemska nationella centralbanken: T2	M2 obligatoriskt ⁽¹⁾ Den nationella centralbanken i värdlandet: M1&M2	M2 obligatoriskt ⁽¹⁾ Den nationella centralbanken i värdlandet: M1&M2	M2 obligatoriskt ⁽¹⁾ Den nationella centralbanken i värdlandet: M1&M2
	Rapportering per kvartal	Den inhemska nationella centralbanken: M1&M2	T1 obligatoriskt ⁽²⁾ Den inhemska nationella centralbanken: M1&M2	Den inhemska nationella centralbanken: M1&M2 (Q)	Den nationella centralbanken i värdlandet: M1&M2 (Q)	Den nationella centralbanken i värdlandet: M1&M2 (Q)
	Undantag (delvist)	Den inhemska nationella centralbanken: M1&M2	T1 obligatoriskt ⁽²⁾ Den inhemska nationella centralbanken: M1&M2	Den inhemska nationella centralbanken: M1&M2 (Q)	—	—
	Undantag (fullständigt)	Den inhemska nationella centralbanken: M1&M2	T1 obligatoriskt ⁽²⁾ Den inhemska nationella centralbanken: M1&M2	Den inhemska nationella centralbanken: M1&M2 (Q)	—	—

⁽¹⁾ Om den inhemska nationella centralbanken

a) beviljar ett undantag i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), eller

b) tillåter att uppgifter rapporteras kvartalsvis i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), och den nationella centralbanken i värdlandet

c) inte beviljar något undantag i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), och

d) inte tillåter att uppgifter rapporteras kvartalsvis i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13)

kan den nationella centralbanken i värdlandet inte besluta att inte samla in, eller bara samla in vissa av, de dataattribut som framgår av mall 2 i enlighet med artikel 6.3 b i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), och kommer att överföra mallarna 1 och 2 till ECB.

⁽²⁾ Om den inhemska nationella centralbanken

a) beviljar ett undantag i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), eller

b) tillåter att uppgifter rapporteras kvartalsvis i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), och den nationella centralbanken i värdlandet

c) inte beviljar något undantag i enlighet med artikel 16.1 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), och

d) inte tillåter att uppgifter rapporteras kvartalsvis i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13)

kan den nationella centralbanken i värdlandet inte besluta att inte samla in, eller bara samla in vissa av, de dataattribut som framgår av mall 2 i enlighet med artikel 6.3 b i förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13), och kommer att överföra mallarna 1 och 2 till ECB.

Observera:

i) M1: betyder mall 1 enligt definitionen i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).

ii) M2: betyder mall 2 enligt definitionen i bilaga I till förordning (EU) 2016/867 (ECB/2016/13).